

студентка бѣше, свърши, а работа не може да намѣри. Пъкъ и баща ѝ не е богатъ човѣкъ да ѝ праща пари. Беденъ човѣкъ, пенсионеръ... (На Пончевъ, който, влѣзълъ следъ Павлина, стои малко настрана) О, Пончевъ! Ела де, ела седни...

Пончевъ (пийналъ)

Не мога да седна азъ при васъ, че мойтъ мисли сж крайни... (На Павлина) Павлинке, гължбче, що не ме вземешъ, ма?

Павлина

Умрѣла съмъ за тебе. Малко сж ми две деца и майка на главата, че да храня и мжжъ безъ работа (На Рашка, който оглежда обувкитъ, донесени отъ нея) Хубаво да ги направишъ, бай Рашко, здравичко...

Рашко

Хубаво, здравичко . . . На кого не съмъ направилъ хубавичко и здравичко. А не плащатъ. На, Николачко за едни подметки — и то какви подметки я! — отъ осемдесетъ и петъ лѣва десетъ ми отби.

Пончевъ

Николачко е багабонтинъ... експлоататоръ... крадецъ! (Съ прѣстъ на челото) Знамъ! Туй мога да го докажа.